

2020/2027(INI)

29.1.2021

VÉLEMÉNY

a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság
részéről

a Jogi Bizottság részére

a vállalatok környezeti károkért viselt felelősségéről
(2020/2027(INI))

A vélemény előadója: Pascal Canfin

PA_NonLeg

JAVASLATOK

A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság felkéri a Jogi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi módosításokat:

- A. mivel az európai zöld megállapodás szennyezőanyag-mentességi célkitűzést határoz meg, amelyet a polgárok egészségének környezetkárosodástól és -szennyezéstől való védelmére irányuló horizontális stratégia végrehajtása révén kell elérni, ugyanakkor méltányos átállást szorgalmaz, amelyből senki nem marad ki;
 - B. mivel a környezeti károk, a veszélyes és káros vegyi anyagok és az éghajlatváltozás jelentős kockázatot jelentenek az emberi egészségre nézve a levegő-, a talaj- és a vízszennyezés miatt;
 - C. mivel a környezeti felelősségről szóló irányelv a „szennyező fizet” elv alapján létrehozta a környezeti károk megelőzését és orvoslását célzó környezeti felelősség keretét, valamint a károk megelőzésére vonatkozó kötelezettséget;
 - D. mivel a környezeti felelősségről szóló irányelv kiegészíti az uniós környezetvédelmi jogszabályok főbb elemeit, amelyekhez közvetlenül vagy közvetve kapcsolódik;
 - E. mivel a környezeti felelősségre vonatkozó uniós keretrendszernek ösztönöznie kell az együttműködést és az egyenlő versenyfeltételeket; mivel a környezeti felelősségről szóló irányelv más felelősségi eszközökkel és rendelkezésekkel párhuzamosan létezik mind uniós, mind tagállami szinten;
 - F. mivel a környezeti felelősségről szóló irányelvvel kapcsolatos kötelezettségeket keletkeztető incidensek párhuzamosan büntető-, polgári vagy közigazgatási eljárásokat is maguk után vonhatnak;
 - G. mivel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség (EEA) azt vizsgálja, hogy a környezeti kockázatok és előnyök hogyan oszlanak meg a társadalmon belül; mivel a legújabb bizonyítékok arra utalnak, hogy a szegényebb uniós régiók nagyobb valószínűséggel vannak kitéve az emberi egészségre – gyakran több generáción keresztül ható – káros mértékű környezeti egészségügyi veszélyeknek;
 - H. mivel a környezeti egyenlőtlenség az egészség terén mutatkozó egyenlőtlenség mozgatórugója, és a kiszolgáltatott helyzetben lévő lakosság körében az igazságtalanság és a „magára hagyottság” érzését váltja ki;
 - I. mivel az éghajlatváltozásról szóló 2015. évi Párizsi Megállapodás hangsúlyozza annak fontosságát, hogy figyelembe vegyék a kiszolgáltatott helyzetben lévők jogait; mivel az ENSZ Emberi Jogi Főbiztossága a közelmúltban emberi jogi és környezetvédelmi keretelveket tett közzé, amelyek tisztázzák az ENSZ-tagállamok tiszta, egészséges és fenntartható környezethez kapcsolódó emberi jogi kötelezettségeit és az ilyen környezet élvezetéhez kapcsolódóan biztosítják a megkülönböztetéssel szembeni védelmet;
1. úgy véli, hogy a „szennyező fizet” elvvel összhangban a vállalatoknak viselniük kell a

közvetlenül okozott környezeti károk teljes társadalmi költségét annak biztosítása érdekében, hogy ösztönzést kapjanak a környezeti externáliák internalizálására és a költségek externalizálásának elkerülésére; úgy véli továbbá, hogy a szankciók jelentős visszatartó erővel bírnak a környezeti károk megelőzését célzó környezeti gondatlansággal szemben;

2. mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a környezeti bűnözés káros hatással van többek között a biológiai sokféleségre, az éghajlati rendszerre és különösen az emberi egészségre;
3. emlékeztet arra, hogy a szennyezéssel kapcsolatos bűncselekmények, különösen az anyagok és a hulladékok illegális lerakása szennyezi a talajt, a kultúrákat, a vizeket, valamint a szárazföldi és tengeri ökoszisztémákat, károsítva ezzel az élőhelyeket, a növény- és állatvilágot, megváltoztatva ezáltal a táplálékláncot; hangsúlyozza ennek kapcsán, hogy növekszik a tengerhajózási és tengeri szennyezéssel kapcsolatos jogsértések száma, és nehézséget okoz az ilyen gyakorlatokat a tengeren felügyelni és azonosítani, ideértve különösen a hajók hulladékának, tartályainak, valamint a gáznak és az olajnak a tengerbe történő illegális ürítését, amihez az ártalmatlanítás költségeinek elkerülése miatt folyamodnak; szorgalmazza ezért az ellenőrzési intézkedések megerősítését, például műholdas megfigyelő rendszerek révén;
4. üdvözlí, hogy egyre több uniós vállalat törekszik a fenntartható értékteremtésre, és felszólítja a vállalatokat, hogy a fenntarthatóság mindhárom – az embereket, a bolygót és a profitot érintő – alapvető területét, valamint a gazdasági, társadalmi és környezeti eredményeket figyelembe vevő célkitűzések megvalósítására törekedjenek; felszólítja a Bizottságot, hogy a vonatkozó jogszabályokba építse be ezt a célkitűzést, és felszólítja a tagállamokat, hogy a már létező jogszabályok következetes végrehajtásával sürgősen valósítsák meg az említett célkitűzést;
5. elismeri, hogy a fenntarthatóbb és környezetbarátabb termelési módszerekre való átállás a vállalkozások számára idő- és költségigényes lehet, és felhívja a figyelmet arra, hogy mennyire fontos a jogbiztonság és a tervezés biztonsága az érintett vállalatok számára;
6. sajnálatának ad hangot a környezeti bűncselekmények és károk felderítésének, kivizsgálásának, büntetőeljárás alá vonásának és elítélésének alacsony aránya, a kiszabott bírságok és büntetések alacsony szintje, a tagállamok közötti nagy különbségek, valamint a meglévő jogszabályok végrehajtásában és érvényesítésében mutatkozó hiányosságok miatt; felhívja a Bizottságot, hogy azonosítsa az okokat, és javasoljon átfogó jogalkotási intézkedéseket a közigazgatási, polgári és büntetőjog végrehajtásának javítására a környezet jobb védelme érdekében;
7. úgy véli továbbá, hogy nagy szükség van egy uniós szintű, összehangolt és átfogó, kötelező felelősségi keretrendszerre annak érdekében, hogy hozzá tudjunk járulni a zöld megállapodás, az ENSZ fenntartható fejlődési céljai és a Párizsi Megállapodásban foglalt célkitűzések eléréséhez;
8. sürgeti a Bizottságot, hogy nyújtson be egy felülvizsgált és felgyorsított jogalkotási menetrendet a környezeti felelősségről szóló irányelv és a környezet büntetőjog általi védelméről szóló irányelv felülvizsgálatára;

9. felszólít a környezet büntetőjog általi védelméről szóló irányelv (ECD) hatályának aktualizálására annak biztosítása érdekében, hogy az irányelv minden környezetvédelmi jogszabályra kiterjedjen, figyelembe véve a környezeti bűnözés új típusait és mintáit;
10. megjegyzi, hogy a büntetőjogi szankciók önmagukban gyakran nem eléggé hatékonyak – noha a környezeti kötelességszegés és a büntetőjogi fellépés miatti felelősségre vonáshoz vezethetnek, bizonyos esetekben akár nagyszámú környezetvédelmi ügy elutasításához is vezethetnek, különösen azokban a tagállamokban, ahol a letelepedett vállalatok nem rendelkeznek büntetőjogi felelősséggel; megjegyzi továbbá, hogy számos tagállamban egyre gyakrabban alkalmaznak közigazgatási pénzbírságokat; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy könnyítsék meg az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést, és biztosítsanak hatékony közvetítést és jogorvoslatot a környezeti károk áldozatai számára, és felhívja a tagállamokat, hogy a súlyosabb jogsértésekre vonatkozó büntetőjogi szankciók mellett kiegészítő eszközként alkalmazzanak közigazgatási bírságokat a kevésbé súlyos jogsértések esetén, azzal a céllal, hogy minden szükséges intézkedést megtegyenek e szankciók végrehajtásának biztosítása érdekében;
11. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a meglévő irányelv következetes végrehajtását, és felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson további felvilágosítást és iránymutatást a környezet büntetőjog általi védelméről szóló irányelvben használt legfontosabb jogi fogalmakkal kapcsolatban (pl. „jelentős kár”, „nem elhanyagolható mennyiség”, „elhanyagolható mennyiség” és „elhanyagolható hatás”, „veszélyes tevékenység” és „jelentős romlás”);
12. megjegyzi, hogy a környezeti bűncselekményekre és a tagállami végrehajtási intézkedésekre vonatkozó adatok és statisztikák nagyon korlátozottak, töredékesek és következtelenek; felhívja ezért a Bizottságot, hogy a meglévő jelentéstételi kötelezettségekkel való szinergiák kihasználása mellett a környezet büntetőjog általi védelméről szóló irányelvbe foglaljon bele az adatgyűjtésre, a közzétételre és a jelentéstételre vonatkozó tagállami kötelezettségeket, továbbá felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamokat hatékony szankciók alkalmazására a jelentéstétel elmulasztása esetén, és támogassa őket ebben;
13. úgy véli, hogy a környezet büntetőjog általi védelméről szóló irányelv jelenlegi szabályai nem bizonyultak hatékonyak a környezetvédelmi vívmányoknak való megfelelés biztosításában, és nem biztosítanak egyenlő versenyfeltételeket;
14. felhívja a Bizottságot, hogy jelentősen erősítse meg a környezet büntetőjog általi védelméről szóló irányelv alapján kiszabott büntetőjogi szankciók szintjét, ugyanakkor foglalkozzon a súlyos szervezett bűnözés környezeti károkból játszott szerepével is, többek között a szankciók minimális szintjének meghatározása révén;
15. felkéri a Bizottságot, hogy érvényesítse a környezet büntetőjog általi védelméről szóló irányelv keretében létrehozott szankciók alkalmazását;
16. ezzel kapcsolatban felkéri a Bizottságot, hogy ellenőrizze és biztosítsa, hogy a környezet büntetőjog általi védelméről szóló irányelv keretében létrehozott szankciók visszatartó erővel bírjanak, hangsúlyozza ugyanakkor, hogy ennek biztosítása érdekében az alacsony felderítési és végrehajtási arány miatt szigorúbb szankciókra lesz

szükség; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy adjon ki iránymutatást a tagállamok számára arról, hogy mi minősül hatékony, visszatartó erejű és arányos szankciónak, valamint adjon iránymutatást és tegyen ajánlásokat a hatékony végrehajtásra vonatkozóan;

17. kéri a Bizottságot, hogy dolgozza ki a környezeti bűncselekmények és az ökológiai károk harmonizált besorolását és egyúttal a megfelelő szankciók előre meghatározott osztályozását annak érdekében, hogy iránymutatással szolgáljanak az illetékes nemzeti hatóságok és ügyészek számára a környezet büntetőjog általi védelméről szóló irányelv alapján megállapított szankciók végrehajtását illetően;
18. úgy véli, hogy az elkobzási irányelvre való kereszthivatkozást tartalmazó rendelkezést lehetne belefoglalni a környezet büntetőjog általi védelméről szóló irányelvbe annak érdekében, hogy a környezeti bűnözéssel összefüggésben megerősítsék az elkobzási és befagyasztási intézkedések jelentőségét;
19. kéri továbbá, hogy határozzanak meg minimumszabályokat a nemzeti hatóságok számára a gazdasági szereplők ellenőrzésének gyakoriságára és minőségére vonatkozóan, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a gazdasági szereplők független ellenőrzését;
20. úgy véli, hogy a Bizottságnak uniós és nemzeti szinten külön képzéseket kell biztosítania a bírák és a jogi szakemberek részére a környezeti bűnözés sajátosságaival kapcsolatban, és ösztönözni kell a jogi szakemberek azon hálózatait, amelyek képesek ilyen képzéseket nyújtani tagjaiknak;
21. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a környezeti felelősségről szóló irányelv tagállami végrehajtása nem volt összehangolva és nem volt hatékony, ami végrehajtási hiányosságokhoz, jelentős eltérésekhez és egyenlőtlen versenyfeltételekhez vezetett a gazdasági szereplők számára, többek között azokban az esetekben is, amikor a szennyező fizetésképtelenné válik vagy csődbe megy;
22. aggodalommal állapítja meg, hogy a környezeti felelősségről szóló irányelv végrehajtásáról szóló 2016. évi bizottsági jelentés megállapította, hogy tizenegy tagállam 2007 óta egyetlen olyan káresetet sem jelentett, amely a környezeti felelősségről szóló irányelv hatálya alá tartozik, továbbá kijelentette, hogy „azonban előfordulhat, hogy a káreseteket kizárólag nemzeti rendszerük keretén belül kezelik”; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy vállaljon felelősséget az irányelv hatékony végrehajtásáért, és kéri, hogy a környezeti felelősségről szóló irányelvet a lehető leghamarabb vizsgálják felül és alakítsák át rendeletté;
23. úgy véli, hogy nemcsak a vállalatokat mint jogi személyeket, hanem a vállalati testületeket is felelősségre kell vonni az általuk okozott környezeti károkért; felhívja a Bizottságot, hogy mérje fel, hogy szükség van-e kötelező pénzügyi garanciákra minden olyan tevékenységet végző gazdasági szereplő részéről, amely környezeti kockázatokkal járhat;
24. felhívja a Bizottságot, hogy vegye fel a környezeti felelősségről szóló irányelv felülvizsgálatába a légszennyezés emberi egészségre és a környezetre kifejtett káros hatásait, mivel ez növelheti a megelőzés és az elővigyázatosság szintjét;

25. megjegyzi, hogy a diffúz szennyezéssel kapcsolatos felelősségi rendszerek nem egységesek az uniós jogban; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a diffúz szennyezéssel kapcsolatos szempontokat;
26. fontosnak tartja továbbá a „szennyező fizet” elv hatékonyabb végrehajtását a környezeti felelősségről szóló irányelvben; szorgalmazza ezért a környezeti felelősségről szóló irányelv (ELD) hatályának kibővítését, hogy az minden, környezetet érintő károsításra kiterjedjen;
27. úgy véli, hogy a következetesebb alkalmazás biztosítása érdekében elengedhetetlen, hogy a Bizottság pontosabb tájékoztatást és iránymutatást nyújtson a környezeti felelősségről szóló irányelvben használt legfontosabb jogi fogalmakkal, különösen a „jelentős kár” küszöbértékével kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy a környezeti felelősségről szóló irányelvet össze kell hangolni az élőhelyvédelmi irányelvvel annak biztosítása érdekében, hogy a védett élőhelyek és fajok védeltségi helyzete kedvező legyen;
28. úgy véli, hogy az uniós intézményeknek és a nemzeti hatóságoknak elő kell mozdítaniuk a gazdasági szereplőkkel folytatott strukturált párbeszédet az összetett és változó jogszabályi keretnek való megfelelés elősegítése érdekében; megjegyzi, hogy a vállalatoknak a környezeti jogszabályok hatálybalépése előtt jogbiztonságra van szükségük tanácsadás és tájékoztatás formájában;
29. biztatja a Bizottságot, hogy teremtsen ösztönzőket azon vállalatok számára, amelyek önkéntesen a természet és a fajok védelmére vonatkozó előírásokon túlmenő természetvédelmi intézkedéseket hoznak, és értékelje ezeket az intézkedéseket, azonosítsa a legjobb gyakorlatokat, majd az eredményeket más vállalatok számára jó példaként rendelkezésre bocsássa;
30. szorgalmazza, hogy „a szennyező fizet” elv, a megelőzési és elővigyázatossági elvek és a vállalati felelősségvállalás előmozdítása, továbbá a környezeti felelősségről szóló irányelv eredményességének javítása érdekében szüntessék meg annak lehetőségét, hogy a „tevékenység engedélyezésére”, valamint a „tudomány és a technika korabeli állására” hivatkozhatnak;
31. felszólítja az EU-t, hogy vegye figyelembe, hogy az állami támogatásban részesülő vagy a közbeszerzésben részt vevő vállalatok elkötelezettek a környezeti károk megelőzése és felszámolása mellett;
32. úgy véli, hogy a környezeti bűncselekmények elkövetéséért elítélt vállalatok számára nem szabad megengedni, hogy igénybe vegyék az átláthatósági nyilvántartásban szereplő szervezetek számára előírányzott intézkedéseket; e célból az átláthatósági nyilvántartás alkalmazási körének és magatartási kódexének felülvizsgálatát javasolja annak érdekében, hogy abban a környezeti bűncselekmények miatt elítélt vállalkozások nyilvántartásból való törlésére vonatkozó rendelkezések is szerepeljenek;
33. elismeri a környezet és az ökoszisztémák önmagában vett értékét és a védelemhez való jogukat, elítéli az érintett felek bármelyikével szembeni zaklatás, erőszak vagy megfélemlítés bármely formáját;

34. felkéri az uniós ombudsmant, hogy helyezzen nagyobb hangsúlyt a környezetvédelmi vívmányokkal kapcsolatos kérdésekre;
35. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a környezeti bűncselekmények visszafordíthatatlan károkat okozhatnak környezetünkben, a biológiai sokféleségben és az emberi egészségben, és a bűncselekmények negyedik legnagyobb területét jelentik a világon, a nemzetközi bűnözés más formáihoz hasonló arányhoz közelítve, és egyre nagyobb fenyegetést jelentve; ezért sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nemzetközi igazságügyi együttműködés során kezeljék prioritásként a környezeti bűnözés elleni küzdelmet;
36. felszólítja a Bizottságot, hogy a vonatkozó uniós jogszabályokban biztosítson szilárd keretet a környezeti bűnözés kezelésére az Európai Unió szintjén, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy aktívan vegyenek részt két- és többoldalú fórumokon azzal a céllal, hogy globális szinten ambiciózus, egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak, és lehetőség szerint megállapodás jöjjön létre a környezeti bűnözés elleni küzdelem és a tájékoztatás javítása érdekében; kéri az Europol-t, hogy frissítse a környezettel kapcsolatos bűncselekmények és a szervezett bűnözés közötti kölcsönhatásokról szóló, 2015-ben készített tanulmányt, valamint rendszeresen számoljon be az aktuális helyzetről;
37. emlékeztet arra, hogy a környezetnek okozott károkat nem lehet megállítani a határon; ezért alapvető fontosságúnak tartja a határokon átnyúló együttműködés javítását a környezeti bűncselekményekkel kapcsolatos bűnüldözési operatív információk, azok megelőzése, az ellenük való küzdelem és az ilyen bűncselekmények felszámolása terén, többek között a bűncselekmények több tagállamban történő közös és egyidejű büntetőeljárás alá vonásának lehetővé tétele révén; hangsúlyozza továbbá, hogy nemzeti és uniós szinten egyaránt meg kell erősíteni az Europol környezeti bűncselekményekkel foglalkozó hálózatát (EnviCrimeNet) azért, hogy független és hatékony vizsgálatokat lehessen folytatni a biológiai sokféleséget és az emberi egészséget hátrányosan érintő környezeti bűncselekmények, többek között az ökcídium elleni küzdelem érdekében;
38. felhívja a Bizottságot, az Europol-t és az Eurojustot, hogy nyújtsanak támogatást és intézményesebb struktúrát a gyakorló szakemberek meglévő hálózatainak, és erősítsék meg a környezeti bűncselekmények kivizsgálását és büntetőeljárás alá vonását;
39. kéri, hogy tegyék egyértelműbbé a nem kormányzati szervezeteknek a környezet büntetőjog általi védelméről szóló irányelv végrehajtásában és az igazságszolgáltatáshoz való jog tekintetében játszott szerepét;
40. üdvözli az 1367/2006/EK rendelet módosítására irányuló bizottsági jogalkotási javaslatot (COM(2020)0642), amelynek célja, hogy javulást érhessenek el a környezetet érintő uniós jogi aktusok nyilvános ellenőrzése terén; e tekintetben arra kéri a Tanácsot, hogy társjogalkotói minőségében hatékonyan hajtsa végre az Aarhusi Egyezmény harmadik pillérét, hogy a képviseleti kereset esetében garantálni lehessen a természetes személyek és a nem kormányzati szervezetek számára az igazságszolgáltatáshoz való jogot, hogy közvetlenül pert indíthassanak azon gazdasági szereplő ellen, aki felelős lehet a környezeti kárért;
41. kéri az Uniót, hogy európai és nemzetközi szinten is munkálkodjon az egészséges

környezethez való jog elismerése érdekében;

42. megjegyzi , hogy a tagállamok egyre nagyobb elkötelezettséget tanúsítanak az ökotírium nemzeti és nemzetközi szintű elismerése iránt; kéri a Bizottságot, hogy tanulmányozza annak jelentőségét az uniós jog és az uniós diplomácia szempontjából;
43. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hívják fel a figyelmet a környezeti jogok védelmére és az ökotírium nemzetközi jogban való elismerésére szolgáló megoldásokra, és mozdítsák elő azokat a megoldásokat, amelyek figyelembe veszik a környezeti károk és a súlyos szervezett bűnözés határokon átnyúló jellegéből fakadó kockázatokat;
44. úgy véli, hogy a környezeti károkért való felelősség biztosítása a vonatkozó jogszabályokkal együtt hozzá fog járulni ahhoz, hogy az uniós vállalkozások hosszú távon fenntarthatóbbá váljanak; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot a kötelező minimális vállalati átvilágításról annak érdekében, hogy rákényszerítse a vállalatokat ellátási láncuk káros környezeti hatásainak azonosítására, mérséklésére, megelőzésére és nyomon követésére, figyelembe véve a nemzetközi szinten elfogadott átvilágítási követelményeket, például a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet multinacionális vállalatokra vonatkozó iránymutatásait;
45. üdvözli továbbá a nem pénzügyi kérdésekről szóló jelentéstételre vonatkozó egyre növekvő számú követelményt; megjegyzi azonban, hogy a nem pénzügyi kérdésekkel kapcsolatos jelentéstételre mindeztáig nem vonatkozott egyértelmű jogi kötelezettség; kéri a Bizottságot, hogy a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló irányelv közelgő felülvizsgálata keretében helyezzen hangsúlyt e jelentéstételi követelmények nemteljesítés esetén történő érvényesítésére;
46. felszólítja a Bizottságot, hogy valamennyi uniós kereskedelmi megállapodás környezetvédelmi rendelkezéseiben tartsa fenn az egyenlő versenyfeltételeket, és biztosítsa, hogy a környezetvédelmi rendelkezésekre megerősített kötelező végrehajtási mechanizmusok vonatkozzanak; kéri, hogy a megállapodás szerződő felei magas szintű környezetvédelmet biztosítsanak;
47. megjegyzi, hogy érvényben van egy olyan nemzeti keretrendszer¹, amely lehetővé teszi, hogy az ipari tevékenységekhez kapcsolódó földtani és hidrológiai felmérések eredményeit több évig bizalmasan kezeljék, ami az ivóvízforrások jelentős szennyezéséhez vezetett; hangsúlyozza, hogy nem szabad bizalmasan kezelni azokat az információkat, amelyek az emberi egészségre, az állatok egészségére vagy a környezetre gyakorolt előre látható hatásokhoz kapcsolódnak, és azokat haladéktalanul közzé kell tenni annak érdekében, hogy meg lehessen állapítani a művelet és a következmények közötti ok-okozati összefüggést, orvosolni lehessen a helyzetet és megfelelően alkalmazni lehessen „a szennyező fizet” elvet; sürgeti az érintett tagállamot, hogy ennek megfelelően módosítsa nemzeti keretrendszerét.

¹ Szlovákiában a geológiai munkákról szóló 569/2007. sz. módosított törvény végrehajtásáról szóló 22/2015. sz. rendelet lehetővé tette, hogy a felmérések eredményeit 10 évig bizalmasan kezeljék, ami Nyugat-Szlovákiában környezeti katasztrófához vezetett.

**INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL**

Az elfogadás dátuma	27.1.2021
A zárószavazás eredménye	+: 58 -: 15 0: 6
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Nikos Androulakis, Bartosz Arłukowicz, Margrete Auken, Simona Baldassarre, Marek Paweł Balt, Traian Băsescu, Aurelia Beigneux, Monika Beňová, Sergio Berlato, Malin Björk, Simona Bonafè, Delara Burkhardt, Pascal Canfin, Sara Cerdas, Mohammed Chahim, Tudor Ciuhodaru, Nathalie Colin-Oesterlé, Esther de Lange, Christian Doleschal, Marco Dreosto, Bas Eickhout, Cyrus Engerer, Eleonora Evi, Agnès Evren, Pietro Fiocchi, Andreas Glück, Catherine Griset, Jytte Guteland, Teuvo Hakkarainen, Martin Hojsík, Pär Holmgren, Jan Huitema, Yannick Jadot, Adam Jarubas, Karin Karlsbro, Petros Kokkalis, Athanasios Konstantinou, Ewa Kopacz, Joanna Kopcińska, Peter Liese, Sylvia Limmer, Javi López, César Luena, Fulvio Martusciello, Liudas Mažylis, Joëlle Mélin, Tilly Metz, Silvia Modig, Dolors Montserrat, Alessandra Moretti, Dan-Ștefan Motreanu, Ville Niinistö, Ljudmila Novak, Grace O’Sullivan, Jutta Paulus, Stanislav Polčák, Jessica Polfjärd, Luisa Regimenti, Frédérique Ries, María Soraya Rodríguez Ramos, Sándor Rónai, Rob Rooken, Silvia Sardone, Christine Schneider, Günther Sidl, Ivan Vilibor Sinčić, Linea Sjøgaard-Lidell, Nicolae Ștefănuță, Nils Torvalds, Edina Tóth, Véronique Trillet-Lenoir, Petar Vitanov, Alexandr Vondra, Mick Wallace, Pernille Weiss, Michal Wiezik, Tiemo Wölken, Anna Zalewska
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Hildegard Bentele, Manuel Bompard
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk (7) bekezdés)	Veronika Vrecionová

A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA

58	+
PPE	Bartosz Arłukowicz, Traian Băsescu, Hildegard Bentele, Nathalie Colin-Oesterlé, Christian Doleschal, Agnès Evren, Adam Jarubas, Ewa Kopacz, Esther de Lange, Peter Liese, Fulvio Martusciello, Liudas Mažylis, Dolores Montserrat, Dan-Ștefan Motreanu, Ljudmila Novak, Stanislav Polčák, Christine Schneider, Edina Tóth, Michal Wiezik
Renew	Pascal Canfin, Martin Hojsík, Karin Karlsbro, Frédérique Ries, María Soraya Rodríguez Ramos, Nicolae Ștefănuță, Nils Torvalds, Véronique Trillet-Lenoir
S&D	Nikos Androulakis, Marek Paweł Balt, Monika Beňová, Simona Bonafè, Delara Burkhardt, Sara Cerdas, Mohammed Chahim, Tudor Ciuhodaru, Cyrus Engerer, Jytte Guteland, Javi López, César Luena, Alessandra Moretti, Sándor Rónai, Günther Sidl, Petar Vitanov, Tiemo Wölken
The Left	Malin Björk, Manuel Bompard, Petros Kokkalis, Silvia Modig, Mick Wallace
Verts/ALE	Margrete Auken, Bas Eickhout, Eleonora Evi, Pär Holmgren, Yannick Jadot, Tilly Metz, Ville Niinistö, Grace O'Sullivan, Jutta Paulus

15	-
ECR	Sergio Berlato, Pietro Focchi, Joanna Kopcińska, Rob Rooken, Alexandr Vondra, Veronika Vrecionová, Anna Zalewska
ID	Simona Baldassarre, Marco Dreosto, Teuvo Hakkarainen, Sylvia Limmer, Luisa Regimenti, Silvia Sardone
PPE	Jessica Polfjärd, Pernille Weiss

6	0
ID	Aurelia Beigneux, Catherine Griset, Joëlle Mélin
Renew	Andreas Glück, Jan Huitema, Linea Sogaard-Lidell

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás